

hvor man i Danmark har ordnet Forholdet ved Lov, overladt det til Regering og Lagtinget at træffe de nødvendige Bestemmelser for Færøerne. Saaledes har Rigsdagen, for at nævne nogle Eksempler, allerede i 1857 i al Almindelighed paa et bestemt Felt af Næringsrettens Omraade, nemlig Grindefangstens, overdraget til Lagting og Regering at fastsætte Regler af indgribende Betydning, jfr. Lov af 29. December 1857, og det samme er Tilfældet paa et andet Omraade, nemlig en stor Del af Skolevæsenet, jfr. Landkommunalloven af 28. Februar 1872 § 16 og Lov 1. Marts 1854 § 45.

I 1872 ved Konkursloven er man vistnok første Gang kommet ind paa at sætte en særlig Bestemmelse ind i en Lov om, at Regeringen bemyndiges til efter Lagtingets Betænkning ved Anordning at sætte vedkommende Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge Øernes særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige. I adskillige senere Love findes lignende Bestemmelser, hvorved Rigsdagen saaledes paa ganske specielle Omraader har overdraget sin Myndighed. I Henhold til saadanne Bemyndigelser er der undertiden flere Gange og undertiden i væsentlig Omfang foretaget Ændringer i paagældende Love.

Ud fra denne historiske Udvikling har man anset det for muligt, at Rigsdagen ved Lovbestemmelser uden at komme i Strid med Grundloven kunde og vilde overdrage Lagtinget sin Myndighed.

Der har dog baade her paa Færøerne og i Danmark lydt Røster om, at en saadan Ordning for Færøerne ikke kunde gennemføres uden Grundlovsændring. For Lagtinget foreligger intet herom fra kompetente Myndigheder, saa man gaar stadig ud fra den nævnte Mulighed. Men for en Sikkerheds Skyld vil man dog stille Forslag om Grundlovsændring, nemlig for det Tilfælde, at det skulde vise sig før eller senere, at vedkommende Myndigheder ikke er af samme Opfattelse som ovenfor omhandlet. Da der nu i Anledning af Nordslesvigs Genforening med Danmark forestaar en Grundlovsændring, og da en saadan er et stort Apparat, vil man samtidig med de Grundlovsforslag, som af ovennævnte Grunde vil fremkomme, fra Lagtingets Side fremsætte Forslag, hvorefter der som omhandlet i Studenterforeningens Andragende skabes Mulighed for gennem almindelig Lov uden Grundlovsændring, at Lagtinget ammen med Regeringsmyndighederne kan faa lovgivende Magt.

J. Patursson og *R. Rasmussen* antager ikke, at der er stor Sandsynlighed for at faa gennemført tilstrækkelig Lovgivningsmyndighed for Lagtinget uden Grundlovsændring. En saadan foreligger ikke i 1918, og da en Grundlovsændring er et stort Apparat at faa sat i Gang, ønskede man paa det Tidspunkt at vente og foreløbig tage, hvad man mente at kunne opnaa. Nu stiller Forholdene sig anderledes. I Anledning af Nordslesvigs Genforening med Danmark forestaar en Grundlovsændring, og man anser Tidspunktet saa heldigt, at man ikke mener at kunne forsvare at lade det gaa ubenyttet hen, men vil benytte Lejligheden til at genoptage det allerede af Schrøter i 1884 paapegede, senere af andre berørte og nu sidst af Studenterforeningen tydeligt fremsatte Krav, hvorved (hvis det bliver opfyldt) Vejen i Fremtiden vil være aaben for, at Lagtinget kan faa den længe savnede Indflydelse paa Færøernes Lovgivning, uden at et saa stort Apparat som en Grundlovsændring behøver at blive sat i Gang af den Grund alene.

Der er indenfor Udvalgets Flertal ikke opnaaet fuld Enighed om selve Forslaget, idet et Medlem (Mortensen) holder paa at fremsætte Forslag til en Ændring til Grundlovens § 2, hvorefter Rigsdagen skal kunne overdrage til Lagtinget sin Del af Lovgivningsmagten, forsaavidt angaar de særlige færøske Omraader, medens to Medlemmer (*Patursson* og *Rasmussen*) mener det mere formaalstjenligt at fremsætte Forslag til en særlig Løfteparagraf gaende ud paa, at der ved almindelig Lov kan foretages en Ændring af Færøernes forfatningsmæssige Stilling.